

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 26. Reginæ Helenæ, & Filii ejus Izatis Historia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

feruntur; unum: *magni facias, quæ sunt præsentia*; id est: *bis contentus esto*. Alterum: *Si vicinus alicujus Christiani, & Fidelis peccet; Fidelis peccat*; quo volebat innuere, peccantem proximum solo Fidelis bono exemplo posse converti. Hæc sunt, quæ de missione Apostolorum certa tenemus scientia.

Sæculum I.

A. C. 42.

Clem. 2.

Strom. p.

380. 1.

Strom. 748.

§. XXVI.

Historia Reginae Helenæ, & Izatis filii ejus.

Fame, quam Propheta prædixerat, Judæos vexante, iisdem quædam Regina nomine Helena multum opis tulit. Venerat illa ea tempestate Jerosolymam, ut videret Templum, Deum adoraret, & offerret sacrificia in gratiarum actionem. Erat Monobasi Regis Adiabenes vidua, Izatis Mater, qui tunc temporis in illa Provincia in confiniis vastorum Regnorum Romani, & Parthici sita regnabat. Izates, dum Pater viveret, apud vicinum Regulum fuerat educatus; mercator quidam Judæus, nomine Ananias, aditu sibi ad hujus Principis mulieres patente, eas servire Deo more Judæorum docuit. Harum ope mercator Izati Principi cognitus, etiam eundem Profelytum fecit.

Act. 11. 28.

Jof. XX.

ant. c. 2.

Mono-

Sæculum I.
A. C. 42.

Monobasus, antequam moreretur, revocavit filium suum Izatem, & dedit illi terram, dictam Caïron, ubi reliquiae arcae Noemicæ monstrabantur. Izates Judæum Ananiam induxit, ut se sequeretur. Interea Helena Mater, ab alio Judæo instructa, etiam eorum legem erat amplexa, quod cum Izates rescisset, accepto Regno aperte Judaismum professus est; credebatur vero se vere Judæum non esse, nisi esset circumcissus, & idcirco id ipsum facere erat paratus: sed vetuit Mater, verita, ne deinde auctoritate periclitaretur, vilemque se subditis redderet. Idem Ananiæ consilium fuit, adjectis minis, se discessurum, nisi persuaderet. Is timebat, ne a populo male mulctaretur, utpote mutationis Rege indignæ auctor. Addebat etiam: *Potes, Rex! Deo servire, etiam non circumcissus, dummodo constanter Judæorum mores imiteris, in his enim potius substantia consistit, quam in circumcissione; Deus tibi facile ignoscet, ex necessitate abstinuisse circumcissione;* tum quidem Izates his rationibus cessit, sed desiderium circumcissionis non amisit.

Post hæc venit alius Judæus ex Galilæa, nomine Eleazar, qui in lege doctissimus credebatur; is ingressus, ut Regem veneraretur, invenit eum, legem Moylis legentem, aitque: *Non advertis,*
Domi-

Domine! te grandem injuriam Legi inferre, & Deo; non sufficit Legem scire, sed opere complenda est; quousque eris incircumcisanus? si Legem nondum legisti de hac materia, lege modo, & intelliges, quanta impietas sit, eam non observare. Ad hæc Rex ultra non distulit; sed in aliud conclave transiens, vocatum chirurgum suum, sibi secundum Legem facere jussit. Tunc Matri, & Ananiæ accitis manifestat, quod res erat. Ingens eos incessit admiratio, Regi, sibi que timentes. Reipsa magnum sapius ideo periculum Izati imminuit a subditis, hanc mutationem indignantibus; evasit tamen feliciter, & in pace mortuus est, numerosam prolem relinquens. Ex hac historia patet, Judæos conversioni Gentilium tunc fuisse intentos, inter se vero circa Doctrinam de circumcisionis necessitate non convenisse. Hæc vero omnia Evangelii vias præparabant.

Venit ergo Jerosolymam Helena durante famis plaga multum pecuniæ afferens. Misit ex suis, quosdam Alexandriam, qui frumentum emerent; alios in Cyprum, inde desiccatas ficus allatu-
ros; iisque prompte redeuntibus, annona maxime indigentibus distribuit. Rex Izates, cum ei de hac Jerosolymitarum penuria esset relatum, etiam eorum Primoribus magnam pecuniæ summam mi-

Hist. Eccles. Tom. I.

E

fit.

Sæculum I.
A. C. 42.

Sæculum I.
A. C. 42.

fit. Regina Mater ejus tres Pyramides, tribus stadiis a civitate distantes, posuit, quo ejus, filique Izatis ossa post eorum mortem allata sunt. Scripserunt aliqui eos omnino fuisse Christianos.

§. XXVII.

Missio Sauli & Barnabæ.

Oros. lib. 7.
c. 6.

Ejusdem famis tempore Antiocheni Fidelibus, qui in Judæa erant, multam opem tulere; & hæc est prima collecta ad subveniendum Fidelium necessitati facta, cujus ab exordio Ecclesiæ mentio fit; hæc Barnabæ, & Saulo concredita, qui Ministerio suo functi, Jerosolyma Antiochiam reversi sunt, adducentes secum Joannem cognomine Marcum. Erant in Ecclesia Antiochena Prophetæ, & Doctores, inter quos Barnabas, Simon cognominatus Niger, Lucius Cyreneus, & Manahen Herodis Tetrarchæ collactaneus. Cum jejunarent, & officio divino vacarent, ait ad eos Spiritus Sanctus: *Separate mihi Saulum, & Barnabam, ad opus, cui*

1. Tim. 4. 14.

Chrys. hom. 5
in 1. Tim.
init.

destinati sunt. Tunc jejunantes, & orantes imposuerunt eis manus, & dimiserunt. Tales tunc temporis erant Ministrorum publicorum in Ecclesia ordinationes; sæpe fiebant ex revelatione, & expresso Dei mandato; semper conjunctæ cum jejunio,